

## Forslag

til

### Lov om ændring i lov om udøvelse af lægegerning.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 27. april 1955.\*)

#### § 1.

I lov nr. 72 af 14. marts 1934 om udøvelse af lægegerning, således som denne lov er ændret ved lovene nr. 88 af 15. marts 1939, nr. 286 af 18. juni 1951 og nr. 191 af 11. juni 1954, foretages følgende tilføjelser:

1) I § 5 indføres som nyt stk. 7:

„En læge kan overfor indenrigs- og boligministeren fraskrive sig retten til at udøve lægegerning for tid eller indtil videre. Retten genindtræder, når en fastsat tidsfrist for fraskrivelsen er udløbet, og kan iøvrigt — også indenfor en fastsat tidsfrist — generhverves efter regler svarende til reglerne i stk. 6.“

Det nuværende stk. 7 i § 5 ændres til stk. 8.

2) Efter § 5 indføres som nyt kapitel:

„Kapitel I A. Særligt om retten til at ordinere euforiserende stoffer.“

#### § 5 a.

*Stk. 1.* Anser sundhedsstyrelsen det for ønskeligt, at der føres kontrol med en læges ordinationer af euforiserende stoffer, kan den pålægge ham at føre nøjagtige optegnelser om disse ordinationer, herunder om ordinationernes tidspunkt, art og mængde, patientens navn og adresse og indikationen for ordinationen, og at indsende disse optegnelser til embedslægen efter nærmere af sundhedsstyrelsen fastsatte bestemmelser.

*Stk. 2.* Bestemmelserne om ordination i dette kapitel gælder også om lægens personlige forbrug.

*Stk. 3.* Sundhedsstyrelsen afgør, hvad der i dette kapitel skal forstås ved euforiserende stoffer.

#### § 5 b.

*Stk. 1.* Dersom en læge, hvem der er meddelt pålæg efter § 5 a, begår væsentlig overtrædelse af dette, eller dersom det af hans optegnelser fremgår, at han ordinerer euforiserende stoffer på uforsvarlig måde, kan indenrigs- og boligministeren fratage ham retten til at ordinere alle eller enkelte grupper af disse stoffer for en tid af fra 1 til 5 år eller indtil videre.

*Stk. 2.* I påtrængende tilfælde kan sådan fratagelse ske, selvom der ikke er meddelt pålæg efter § 5 a, når det af foreliggende oplysninger fremgår, at en læge ordinerer euforiserende stoffer til eget forbrug på uforsvarlig måde. Der skal dog først være givet lægen lejlighed til mundtligt at udtale sig overfor sundhedsstyrelsen.

*Stk. 3.* Dersom lægen ønsker afgørelsen i henhold til de foranstående bestemmelser prøvet ved domstolene, skal han overfor indenrigs- og boligministeren fremsætte begæring herom inden 3 uger fra det tidspunkt, da han ved forkyndelse eller anbefalet brev er blevet gjort bekendt med afgørelsen. Indenrigs- og boligministeren foranlediger herefter retssag anlagt imod lægen i den borgerlige retsplejes former.

*Stk. 4.* Indenrigs- og boligministerens afgørelse har, dersom den ikke bestemmer andet, virkning straks fra afgørelsens modtagelse og uafhængigt af, om sagen indbringes for domstolene.

\*) Se tillæg A. sp. 653; tillæg B. sp. 569; folketingstidende: fremsættelsen sp. 1763, 1. behandling sp. 1853, 2. behandling sp. 4010, 3. behandling sp. 4172.

## § 5 c.

En læge kan overfor indenrigs- og boligministeren fraskrive sig retten til at ordinere euforiserende stoffer eller en nærmere angiven gruppe af sådanne stoffer for tid eller indtil videre.

## § 5 d.

Når en læge efter ovenstående bestemmelser helt eller delvis har mistet retten til at ordinere euforiserende stoffer, påhviler det amtslægen (i København stadslægen) at foretage de til lægens praksis fornødne ordinationer af sådanne stoffer. Sundhedsstyrelsen kan dog udpege en anden dertil villig læge til at foretage disse ordinationer. Nærmere regler om fremgangsmåden ved disse ordinationer kan fastsættes af sundhedsstyrelsen.

## § 5 e.

Indenrigs- og boligministeren kan på ethvert tidspunkt efter ansøgning tilbagegive en læge retten til at ordinere euforiserende stoffer eller en nærmere angiven gruppe af stofferne. Dersom ministeren afslår ansøgningen, kan lægen begære denne afgørelse prøvet ved domstolene, hvis der er forløbet mindst et år, efter at der er truffet endelig bestemmelse om rettens bortfald, og mindst et år, efter at generhvervelse senest er nægtet ham ved dom. Det er en betingelse for afgørelsens prøvelse ved domstolene, at lægen fremsætter begæring herom overfor ministeren inden 3 uger fra det tidspunkt, da han ved forkyndelse eller anbefalet brev er blevet gjort bekendt med afgørelsen. Indenrigs- og boligministeren foranledi-

ger herefter retssag anlagt mod lægen i den borgerlige retsplejes former.

## § 5 f.

Sundhedsstyrelsen giver samtlige apotekere meddelelse om bortfald og generhvervelse af retten til at ordinere euforiserende stoffer.

3) I lovens § 22 tilføjes som nyt stk. 2:

„En læge, der i medfør af §§ 5 b eller 5 c har mistet retten til at ordinere euforiserende stoffer, men som desuagtet foretager sådanne ordinationer eller giver andre læger vildledende oplysninger for at få dem til at ordinere stofferne for sig, straffes med bøde eller hæfte.“

4) Som ny § 28 a i loven indsættes:

„Sundhedsstyrelsen er berettiget til at udsende meddelelse til læger og apotekere om personer, der efter de for sundhedsstyrelsen foreliggende oplysninger må antages at misbruge euforiserende stoffer.“

## § 2.

*Stk. 1.* Regeringen bemyndiges til ved kongelig anordning at sætte loven i kraft på Færøerne, eventuelt med sådanne ændringer, som måtte følge af øernes særlige forhold.

*Stk. 2.* Indenrigs- og boligministeren bemyndiges til at lade lov nr. 72 af 14. marts 1934 om udøvelse af lægegerning optrykke med de ændringer, der er en følge af de senere love.

Gustav Pedersen.

/ Gottschalck-Hansen.